

Misjoniteated

Nr. 1

Tallinnas, 1934

13. aastakäik

Tagasiwaade ja väljawaade.

G. Mey.

Nästa wahetusel on võimalik heita pilku läinud aasta tegevusele ja saavutustele. Me algasime 1933. aastat teatud kartusega ja tumeda aimdusega hinges. Oluforrad olid wähe rõõmustawad. Näafisju mitme wennaga asjade pärast, mis meid wõltsid ees oodata. Siis panime lootuse Jumalale ja jelles teadmises, et tema käes on teada kõik asjad, isegi tema juures ajub walgus ja temal on ka jõud oma tööd rasketal aegadel läbi aidata, algasime aastat. Issjand ei ole jätanud meie lootust häbisse. Tagasi waadates wõime näha Issjanda eelhoolitjust ja abi terwes Liidu tegevuses ja ka üffikute liigete elus.

Oleme wõinud koguda rahus ja maitsta wabadust meie tegevuses. Ahwardawad tornid on weel tagasi hoitud meie maa kohalt. Rasketel aegade tõttu oleme pidanud küll mõneski asjas wõtma tarwitusele uued plaanid ja töowisid, et töö ei jääks seisma. Issjand kinkis meile läinud aastal üle 220 uue hinge. Samuti wõisime organiseerida mõned uued kogudused; mitmed grupid kawatseme käesolewal aastal kogudusteks organiseerida. Liikmete arwu poolest wõiks jee jündida mitme grupiga, kui poleks raskusi wajalikkude koguduse ametnikkude leidmisega. See asjaolu kohustab meid enam rõhku panema isikute wõitmisjale ja arendamisjale, kes jaksaksid wõtta eneste peale koguduse ametnikkude kohustused.

Muret walmistas tööliste küsimus. Kõikjal tuntakse wajadust tööliste järele. Põllud on walged lõikusele. Mitmes kohas pakutakse ruume koosolekute pidamiseks hinnata wõi õige wälise taju eest. Samuti wajawad kogudused abi. Me kaalusime uute tööliste töölepanemise küsimust. Kuigi Liidul polnud eelarwes ette nähtud summast uute tööliste jaoks, astusime siiski ügijel usus julge sammuga ja määrasime õige wälise taju eest uuteks proowi-piiblitööliseks wiis noort wenda, nendele lubades ka võimalust mööda hingede wõitlemistöö kõrwal kolportöörida. Seda sammuga me pole kahjatfenud. Nad on oma tegevuses üles näidanud usinust, ja

õnnistus ei jää tulemata. Piüdes kokkuhoidlikult tegutseda, on Issjand meid aidanud, et me wõisime nende wäljaminekud ja palgad tajuda eelarwe summast, mille juures aasta lõpetusel isegi wälke ille jääb olemas. Selle eest täname taewast Issa.

Tööpõllul on praegu Liidus wiis sisseõnnistatud jutlustajat, üks ewangelist, wiis proowipiiblitöölisi ja üks piiblitöölise kirjandusewangelist. Tööliste arwu oleks wõinud olla weelgi suurem, kui mitte haigus poleks takistanud wenna G. Wägi tööd. Ta on juba üle poole aasta haiglas. Rõõmustawalt wõime teatada, et ta terwis hästi paraneb, mille tõttu on loota tema peajet riwisje astumist. Ka v. S. Wilba pidi jeniini haiguse tõttu alalijest tööst eemale jääma.

Käesolewaks talweks on töölijed paigutatud järgmistele töökohtadele:

- L. Nikkar — Walga linn ja teised Lõuna-Eesti kohad.
- M. Aug — Rakwere ja teised Wirumaa kohad kuni Narwani.
- S. Daniel — Pärnu linn ümbrusega.
- M. Klement — Töötab maal ja küllastab kogudusi.
- G. Mey, G. Truismann, W. Schön — Tallinnas ja Nõmmel.
- M. Tõnisson — Wiljandis ja teistes Wiljandi maakonna kohtes.
- W. Kärmas — Järwa-Naanis ümbruskonnaga.
- S. Mey — Sidaperes ja seal ümbruskonnas.
- M. Tuule — Tartus.
- G. Koppel — Jaartel.

Me hindame jeda, et Tallinnas ja Nõmmel töötab Uniooni tööline K. Rose, kes weel kewadeni jüa jääb. Pea kõik töölijed asusid peale l. känu tööd talwise hingede wõitmisjale tööle. Tallinnas peame koosolekuid kolmes kohas ja Nõmmel kahes kohas. Njawõtt koosolekutest kõikjal hea. Usime ja palwetame, et mitmedki kuulajatest tõde wastu wõtaksid.

Kümnuses ja annetes nägime läinud aastast

weelgi tagasiminekut. Poleks jeda nähet olnud, siis oleksime wõinud suuremat tegewust arendada ja aulijemaid tagajärgi saawutada. Wõifustänujumma ületab rõõmustawalt eelmise aasta oma.

Kirjandusewangelisatsioon, mis üks meie tähtsaimaid tööharusi, peab wiisa wõitlust raskete aegade olukordadega ja tungib ka wõidukalt edasi. Eriti wõiks ära märkida kuukirja tellijate arwu tõusu. Kogudustes on, kahjuks, igakuine lehtede lewitamine tagasi läinud. Oleme püüdnud lehte küll wõimalust mööda wäliselt kui ka sisu poolest ajakohajeks ja rahwale wastuwõetavamaks teha. Tähtsaim koguduse liikmetele eriti juudamele panna, et nad energilisemalt kaasa aitaksid lehe lewitamisele, mille tõttu tõde tungiks rahwa jekka ja kuukirja wõiks elujõuliselt edaspidigi ilmuda.

Meie oleme astunud uude aastasse. Mis ootab meid siin ees? Me pole wõimelised fergitama tulewiku eesriiet. Prohweti sõna põhjal teame siiski, et lähme wastu raskematele aegadele. Maailmas on rahutus, kurjus ja häda suurenes. Saatan wõtub ette kallaletinge Jumala tööle. Mitmel pool, kus ennem tööle tahtust ei tehtud, kerkiwad üles ootamata hädahud meie tegewusele. Me pole kindlad milliste raskustega meil kodumaal käesolewal aastal wõidelda tuleb. Me ainuke abi seisab Jumalal. See, kes meid läinud aastal läbi aitas, tahab jeda teha ka sel aastal.

Meie wajame weelgi uusi töölisi. Praegustele noortele töölistele tahaksime anda ajakohast taju, et

nad wõiksid oma terve jõu rakendada hingede wõitmise tööle. Suuremat tegewust peame arendama kriitlikus awitustöös. Seda ootab meilt Jumal; selle läbi wõime ka rohkem teha hingede päästmiseks. Meie ees on palju tööd ja kohustusi 1934. aasta jaoks. Tegewuse edu on tingitud meie wahekorrajst Jumalaga ja meie oma usinusest ja hoolisusest. Täielik iseenda äraandmine on nüüd wajalik. Uuel aastal puruneagu meie sidemed patuga. Tõsise palweelu ja Piha Waimu wäe läbi wõime oodata juuri wõite ja edusamme koguduste elus ja töe lewitamises kaasinimeste seas. Jumal ootab meilt uskawust talentide tarwitamisel. Kümneses ja annetes ei tohi me petta Jumalat. Warsti peame awalikuks saama kõigewägewama kohtujärje ees, kus igaihele tasutakse tema tegu mööda.

Meil pole midagi kartta, kui Jumal on meie poolt. Tema igawesed käsiwarred on oma rahwast kandmas. Sellespärast lähme usus ja täielikus enesäraandmises Kristuse nimel julgesti edasi! „Laulge Ruhowa auks uus laul, ja tema kiitust wagade koguduses. Israel rõõmustagu neist, kes neid teinud; Siioni lapsed saagu wäga rõõmsaks oma kuninga pärast. Need kiitku tema nime ridastikku; trummide ja kanneldega laulgu nemad teda kiites“. Laul 149, 1—3. „Ma kutsun täna teie wastu tunnistajaks taewast ja maad: ma olen ju ette pannud elu ja surma, õnnistamise ja äravandumise; walitse nüüd elu, et fina ja ju jugu wõiksite elada.“ 5. Mos. 30, 19.

G. p. adw. koguduste heategew töö.

Evangeeliumi seletamine inimestele.

Töö, mida teeb iga kogudus, kes usub praegusaja tõde.

Eesõna.

Selle koostise ülesanne on anda selget kirjeldust G. P. N. heategewa töö wajuadusest, otstarbest ja suuruselt, kui ka abi ja põhiseadusi selleks ewangeeliumitööks, nõnda kui see on tunnistustes toonitatud. Me kutsume üles suuremale õppimisele, mis peab wiima iga koguduse praktilisele katsetamisele, et jekläbi wõiks Jumala plaan teostuda tema rahwa juures.

Eriist tähelepamu peab pöörama sellele õpetajele, mis näitab hingamispaewapidajatel lasuwat wastutust. Tõeõpetus peab seotama kannatajate inimeste praktilise aitamisega.

„Rugege Jes. 58. peat., teie kes nimetate end walgujelasteks . . . Prohwet räägib siin hingamispaewapidajatele, mitte patustele, mitte usmatautele, aga neile, kes end esitawad jumalafartlikkudena.“

Tunnist. VII lk. 35, 36.

Jumal tahab, et Tema rahwas teeb neis sõnus awaldatud tööd (Jes. 58). See töö on kästud Jumalast enesest. Jumala kästude eest seistes ja mahakistud kohti üles ehitades peame awaldama selles töös kaastunnet kannatajatele inimestele.

Tunnist. N jeer. nr. 10 lk. 3.

„Ma ei juuda küllalt kõigi meie koguduseliikmete juudameile tähtjaks teha, kõigile neile, kes on tõelised misjonärid, kes usuwad kolmeingli kuulutust ja oma jalga hoiawad hingamispaewal, et nad tegutseksid Jes. 58. peat. üleskutse kohaselt. Selles peatükis kästud heategewuse läbiwiimine on töö, mida Jumal nüüd oma rahwalt nõuab. See on Temast enesest kästud töö. Mida rohkem me lõpule läheneme, jeda tungiwamaks saab see ülesanne.“

Tunnist. VI, lk. 265.

Heategew töö — ewangeeliumi lahutamata osa.

Kristlikus teenimises omab heategewus wõrdse koha ewangeeliumi kuulutamisega. Kristus õpetas oma jüngreid sõnade ja tegudega, et inimlikud kannatused ja wadjadused annawad wõimaluse hinge juure pääsmiseks, et temale jagada juurt ja igawest Jumala riigi rikkust. Päewpäewalt käis ta mööda maad ja tegi head." Jeesus oli kõige juurem juulustaja, keda maailm kunagi tunnud, siiski pühendas ta rohkem aega inimeste hädade wähenemiseks kui jutlustamiseks. Miisugusel wiisil seletajid nad inimestele ewangeeliumit, seepärast peame meelles pidama, et käsi ewangeeliumi kuulutamiseks: „Minge kõike maailma ja kuulutage armuõpetust kõige loomale," sisaldab eneses ka ewangeeliumi kuulutamise praktilise abi- ja teenimise läbi, sest paljud saawad tegudest paremini aru kui sõnadest.

Ewangeeliumi käsi on Kristuse riigi põhiseadus. Wiimasel ajal on antud kogudusele õpetus erilise Kristusest näidatud teenimise meetodi kohta. Kristuse töökuulutamise wiisid on ületamatud. Kristus andis oma jüngritele praktilisi õpetusi, kuna ta õpetas neid töötama nii, et inimesed wõisid olla tões õnnelikud. Ta tundis kaasa wäsinule, kurwale ja rõhutule. Ta söötis näljase ja tegi terveks haige. Mäti tegi ta head. Oma armastusriikaste sõnade ja heategudega tegi ta inimestele ewangeeliumi arusaadawaks." „Rõuanded termishoiuks" lk. 498.

„Miisugust ewangeeliumi seletust ei saa piirata rahwuse-, seisuse- ega rassiwahedega. Niikaua kui weel on armuäeg, maksab see ewangeeliumi käsi igale kogudusele, niikaua peab järgnema ewangeeliumikuulutamisele praktiline seletus.

Maailmale ewangeeliumit wiies töötajid jüngrid hingedega tõsiselt; nad pakkusid neile täielist armuõpetust. Nad ei ootanud, kuni inimesed tulid nende juure, waid nad pidid minema kuulutusega inimeste juure." Apostlite teod, lk. 28.

„Õtjimises ja päästmises seisab taewase saadiku wastutus." . . . „Mine warji wälja linna laia uulitsate ja põikuulitsate peale, ja too siise waejed ja wigased, ja jalutumad ja pimedad." Ei oleks tarwis mingit mõjuwamat käsku koguduse heategewaks tööks. Kogudus ei saa seista, ufjed awada ja wodata kuni inimesed tulewad tema juure, waid ta peab minema otstima uulitsatele ja tänavatele.

Üks kirjanik wäitas wäga tabawalt koguduse seisukohta kadunud maailmas: „Paljud mõtlewad kogudusele kui inimestehulgale, kes on paremad kui nende naabrid. Ma ei waata sellele nii. Minu maja läheduses on autoparandustöökojad, need räägiwad mulle tähendamissõnu. Seal on mõnel laagrite wahel liiwa, teistel on murdunud wedrud, juhtunud rehwi- ja mootoriwead. Sooletus, teadmatus, ijefus ning raske töö rikuwad inimesed ja masinad.

Kristuse kogudus on parandustöökoja. Kristus tuli, et murtud siidameid ja hingi parandada. Rasfused ja waejus, patt ja kannatused teewad inimesed murtud rauatükkide hummikuks. Neid peab wiidama parandustöötuppa. Nad tulewad sinna ning neid „tehakse terveks".

Ja, Kristuse kogudus on teenimiskoht. Ta peab alati walmis olema appihüüetele wastama, mis tulewad nõrkadelt ja murtud inimestelt. Ufinas teenimises ilmutub Kristus, kes kõik üleastumised andestab ja parandab kõik haawad, kes wäsinuile ja rõhutuile annab rahu ja neid patu koormast wabastab.

Wiimase koguduse wastutus.

S. P. Adwendistidele on usaldatud töölewiitamise süsteem, mis sisaldab eneses waimuliku ja kehaliku häälolu tõstmise. See tõstaja sisaldab eneses juure ja tähtsa wastutuse. Jumala tahtmine on oma rahwast maailmas asetada nähtawale kohale ja neile anda head edu. Ta ütleb järgmiselt: „Ja Jehowa paneb sind peaks ja mitte sabaks, et sa saad ilka ülemale ja ei saa alamale, kui sa wõtad Jehowa oma Jumala käskusid kuulda, mis ma sind täna käsin pidada ja teha." 5. Moos. 28, 13.

„Tõuse üles, saagu sa walgustatud." Miisuguse üleskutse saab kogudus ühtlasi ka kinnituse. Ja paganad peawad su walguse järele käima, ja kuningad paistuse järele, mis sulle tõuseb."

Sej. 60, 1. 3.

S. p. adventistid on nende liikumise ajutamiseft peale tegutsenud heategewal alal, ehkki selle tööharu nimetamiseks ei tarwitatud sõna „heategew töö". Mitmesugused kristlikud armastusteod sisaldasid enestes heategewust. Wiimasel 80. ja 90. aastal algas arstlik komisjon ja kristlik armastustöö, mille läbi aidati haigeid ja kannatajaid, waelapsed ja lesed leidfid peamarju, puudusikannatajad toitu ja riietust; töötuid, mahajäetuid ja joomaohwreid juhutati õigele teele. Tol ajal adventistlikkude poolt tehtud töö oli maailmale ime. See läbi tõdenes osalt Jumala töötus, mis ütleb, et Tema rahwas peab kõigis pea olema. Kuid waenlane, kes tahab igal wiisil ewangeeliumi kuulutust peatada, aetas teele takistusi ja raskesti. Ujume kindlasti, et Jumal tahab omale koguda kõigist rahwastest ja kogudustest ühe ärawalitsetud hulga. Selles ülesandes etendab adventrahwas juhtivat osa.

Kui rahwas, ei ole me mitte täiesti unustanud kristlikku heategewust, aga kahetsemiswäärt on see, et me alati kaswawate wadjadustega ei ole suutnud sammuda pidada. Ehkki meie sanatooriumite tegeuus on hästi arenenud ja paljud haiged ning kurwameelsed on abi saanud, ei ole siiski tehtud tõsiseid jõupingutusi, et inimesi aidata uulitsatel ja tänavatel.

Möödunud 25 — 30 aasta jooksul oleme läbi elanud heategevuse alal tähtsa muutuse. Organiseeritud heategevad seltsid ja ühisabid teevad palju haiguste vastu võitlemiseks, laste aitamiseks, majapidamise tõstmiseks; lastelede võimaldatakse pensioni, töötute eest hoolitsetafje jne.

Ühiskondlik abiandmine ja heategevad organisatsioonid on saanud kristlikkude rahwaste seas üldiseks ning rippumatuks kiriklikust juhtimisest.

„Ära tundes, et selle heategevuse läbi võib inimesi palju aidata, peame siiski ütleva, et see on ühefülgne teenimine. Üwaldades inimkonnale armastustegusid, rajawad paljud headele tegudele kui õndsuse teele ning jätawad Jumala käsud tähele panemata. Seewastu toonitawad adventistid juuresti sõnakuulelikkust esimesele neljale käsule, milles sõjaldub armastus Jumalale ja ka Kristus nimetas esimeseks suureks käsusõnaks, aga nad panewad vähem tähele kuut wiimast käsku. Siiski prohmetikuulutamise waimu läbi toonitatafje wäsimatult õpetust, et neis mõlemas käsusõnuses koosneb terve käst ja prohmetid.“ Rahe kae taolisel sõjaldawad nad kõik kümme käsku, neli esimest ja kuus wiimast. Neile peab tingimata olema sõnakuulelik.“

Tunnist. V, lk. 43.

S. p. adventistide heategevade töö organisatsioon peab erinema maailma omadest, ehkki me peame püüdma koos töötada. Kriti on nimetatud prohmetliku waimu poolt päästearmee tegevust, kes heategevuse alal omas maailmas kawa aega tähendusrikka koha. Sige selgesti on näidatud, milline wähe peab olema nende ja s. p. adventistide heategevade töö wähel.

Kui rahwas ei pea me järele aimama päästearmee töowiise. See pole töö, mis Jumal on meile annud. Päästearmee püüab rõhutada ja äralüüfataid päästa. Urge tehke neid julgusetuks. Las nad teewad seda tööd oma meetodide järgi. Jumal on aga näidanud meile selgesti töö, mida peawad tegema s. p. adventistid.“

Tunnist. VIII, lk. 184, 185.

See nõuanne esitati ajal, kui heategevus ja abistamine polnud weel nii kaugele arenenud kui nüüd. Siiski kofku puutudes heategevade organisatsioonidega, peame kinni pidama samast printsiibist. Me ei pea teisi mõistma hukka ega julgusetaks tegema, waid lastma neil teha seda tööd nende meetodi järgi. Siiski on Jumal meile näidanud selgesti töö, mida peawad tegema s. p. adventistid.

Adventistide heategevade tööle on näidatud kui ewangeeliumi kuulutamisele, mis sünnib inimese waimuliku ja kehliku heaolu tõstmiseks.

„Need, kes tunnewad format kristliku abiandmise (heategevuse) pärast, näitawad, et nad ei ole rahul ainult teoreetilise uskumiseega. Nad on püüdnud jaadud walgusele järgida ning soowivad oma

uskmu wäljendada tegudega, nad on ühendanud usku ja teod.“ Sige usk näitab end jumalikus armastuses langenud inimkonna wastu. Jumala rahwas peab tihedates ridades eel käima ja tõetõfjaid hingi mõjutama.“

Tunnist. VI, lk. 299, 379.

„Sünnimesed panewad tähele ja otsustawad nende üle, kes ütlevad, et nad usuwad selleaja erilist tõde. Nad näewad milles on nende elu Kristuse elu sünnane. Ülandlikus ja tõfises waimus teistele head tehes, jätawad Jumala lapsed niisuguse mõju, mis igas linnas ja külas räägib tõest. Kui kõik, kes tõde tunnewad, päew-päewalt võimalusi kawatfjaid, et aidata oma naabreid armastusteenimisega, siis saaks Kristus niisuguse elu läbi neile inimestele ilmutatud. Ewangeelium paistaks siis elawa wäena ja mitte kui targalt wäljamõeldud fantaasia ehk waimustus. Sellel oleks rõhkem tagajärge kui jutlustamisel, rääkimisel või usutunnistamistel.“

Tunnist. VI, lk. 264.

Generaalkonwerentfi otsus heategevade organisatsiooni kohta.

Tähele pannes piibli ja tunnistuste selget õpetust, et koguduse ülesanne on näljaseid toita, riietuid katta ja kannatajaid aidata, wõttis generaalkonwerents oma 1931. a. sügisistungil wastu järgmise otsuse:

Tähele pannes, et Kristuse ewangeelium kutsub meid üles mahajäetute ja puudustkannatajate heaks töötama, ja et paljuis kohtades on niisuguse töö järele suur wäjadus, siis soowitame järgmise plaani, mis aitaks kõigil meie õdedel-wendadel läbi wiia kristliku teenimise.

I. Otsustame ja eesmärf.

- 1) Aidata kannatajaid ja abiwäjajaid.
- 2) Luua meie kogudusse uut elu ja waimu.

II. Organisatsioon.

Nimi: „Seitsmenda Päewa Adventistide Heategevade Töö Üsajond.“

Ümetnikud: Sühataja, kirjutaja ja kassapidaja.

Walitus: Kõhali koguduse nõukogu, liidu ülemwalitus — liidu süsemisjoni üsajond.

„Liidu süsemisjoni üsajonna teadmata ei peaks ajutatama ühtki koguduse heategevade töö üsajonda.“

Töö edustamine. Selle töö läbiwiimise eest hoolitseb generaalkonwerentfi süsemisjoni üsajond koos noorte üsajonnaga.

Töögrupid: 1) misjonigrupp, 2) tabita üsajond, 3) noorte üsajond.

III. Tööplaanid.

a) Oma pära-just alal hoida. S. p. adm. heategevade töö ühing ei pruugi end teiste organisatsioonidega ühte sulatada, aga ta peab alal hoidma oma õige heategevuswiisi.

b) Kõostõtamise seisukoht. S. p. adm. heategevade töö üsajond peab tundma põhjal-

kult teiste heategewate organijatsioonide põhiseadusi ning nendega pidama koostöötamise wahelorda.

e) Tööpõld. S. p. adw. heategewa töö osakonna eesmärk on toetada tõelisele waejeid perekondi ühefordje toetusega wõi lühike aja jookjul, neile andes riideid, woodipesu, küttematerjali ja toit-aineid. Me ei soowita üüre makssta wõi anda nädalisi toetusi, jüski igal ajal näidata õnnetuile kriitlikku osawõttu ja neid aidata.

Organijatsioon.

Naagu igal pool meie töös, nii soowitame ka siin alal hoida koostöötamist liidu sisetöösi osakonna juhatuslega.

1. Nimi.

See on eelnimetatud walitud nimi: „S. P. Adwentistide Heategewa Töö Osakond“. Palume jellest awalikust nimetusest mitte kõrwale kalduda. Kui liidus jelle nime all töötatakse, siis saame warsti tuntuks.

Kui ühe sünna on mitu kogudust, siis on soowitaw ajutada üks heategewa töö kesknõukogu, kes tööd juhatab. See keskkomitee on siis wõimeline koos töötama teiste heategewate organijatsioonidega. Nii wõib hoiduda kõrwale jagadusest. Üksikus koguduses asuwat osakonda wõib nimetada näit.: „S. P. Adw. Heategewa Töö Tallinna Osakond.“

2. Ametnikud ja nende ülesanded.

Heategewa töö osakonna ametnikud on järgmised: 1) juhataja, 2) kirjutaja, 3) kassapidaja. Nende isikute walimisel peab tarwitama kõige juuremat ettewaatust. Eriti tuleb jeda õelda juhataja kohta, kes peab wõima ligineda awalikkuses seiswale isikuile. Kui wõimalik, siis peaks walitama juhatajaks isik, kel jellel alal on juba kogemusi. Ametnikkude ülesanded jagunewad järgmiselt:

Juhataja: Tema juhatusel all seisab heategewa töö. Tema isiklikul ülesandel ja juhatusel tegelewad ka mitmesugused grupid. Juhataja peab koguduse wanemaga ja nõukoguga koos töötama.

Kirjutaja: Kirjutaja peab kirjutama täpsed aruanded heategewa organijatsiooni koosolekuteft kui ka aruandeid täitma heategewa töö osakonna liikmete misjonitööft. Heategewa töö osakonna aruanne peab antama iga kuu koguduse misjoniühingu kirjutajale, kes jelle märgib misjoniaruandele ja saadab siis liidu sisetöösi osakonnale. Misjoniühingu aruanne peab endas sijaaldama ka heategewa töö osakonna aruande.

Kassapidaja: Kõik wahendid, mis kuuluwad heategewa t. ühingule, wõtaw wastu kassapidaja. Kassapidaja on koguduse nõukogu poolt walitud, tema maksab wälja ka kõik arwed. Tema peab raamatuid jissetulekute ja wäljaminekute üle. Suuremates kogudustes wõib walida ametnikkudele

abiid, kuna wäiksemates on jälle wõimalik ameteid ühendada.

3. Walitus.

Et heategewa töö osakond on üks osa koguduseft, siis juhatab teda ka koguduse nõukogu. Oleks hea, kui koguduse nõukogu alati hoolitjeks koguduse misjonitöö eest. Suuremates kogudustes wõib walida heategewa töö osakonnale ise oma nõukogu, kes jelle töö eest siis hoolitseb. Riisugusel juhul peab aga koguduse nõukogu olema hästi informeeritud ht. töö osakonna tegewuseft.

4. Liikmed ja töögrupid.

Kõige esiteks peame teadma, et ht. töö osakond ei koosne üksikuteft liigeteft, waid et terve kogudus on ühendatud jellesse töösse. Wanad, noored ja lapjed, kõik wõiwad jeda tööd kuidagi edustada. Ehki liidu sisetöösi osakond peab üleswaadet nimetatud tööt, on jüski soowitaw noorte osakonnaga lähedas ühenduses töötada, mis wiib noored ja lapjed kriitlikule teenimisele.

Sellega koostöölis kuuluwad järgmised töögrupid ht. töö osakonda: 1) koguduse misjonigrupp, 2) koguduse tabiitagrupp, 3) noorte ja laste osakond.

S. P. Adw. Heategewa Töö Osakonna tegevuspiirkond.

Meid ei ole jäetud kahtlusesse jelles, milline peab olema meilt antaw abi. Prohwetikuulutamise waim walgustab ja seletab meile jeda kiisimust.

Waimulik ja ajalik heaolu.

„Kuilastades sõpru ja naabreid, näidake huwit nende waimuliku ja ajaliku heakäekäigu kohta.“ Lunnist. VI, lk. 276.

Esiteks ajalikud wajadused.

„Palju wõib kätte saada ainult armastusteenistuse läbi. Ruunduskannatajaid peab esiteks abistama ajalikkude wajaduste poolest. Nähes meie omakajupiirdumatut armastusawaldust, usuwad nad fergemini Kristuse armastusse.“ Lunnist. VI, lk. 84.

Sööda, puhasta, riieta.

Töölijed peawad armastuses tegelewama, abiwajajaid jootma, puhastama ja katma.

Teeni kui isa ja ema.

„Kristlane peab hoolitjema wäljatõugatud ijade ja emade eest.“ Lunnist. VI, lk. 282.

Hoolitjega wae-slaste eest.

„Suur tööpõld awaneb kõigile neile, kes õnnistegija hääks tahawad tegelewada nende juures, kes on kaotanud wanemate kaitswa juhatusel ja kriitliku perekonna mõju.“ Lunnist. VI, lk. 282.

Abi pimedaille.

„Sumal näitab, et jama abi, mida wajawad lejed ja wae-lapjed, wajawad ka pimedad ja teijed,

kes kannatavad mitmesuguste wigade all." Tunnist. VIII, lk. 516.

Pühakirja alus heategevaks tööks.

Loe Mat. 3, 46; Jee. 58; Jee. 61; Matt. 24, 48—51; Matt. 25, 35, 36, 45; Luf. 10, 30—38; Ebr. 13, 2; Jak. 1, 27; Jak. 2. Meid kirjakohiti soovitab prohvetikuulutamise waim uurida.

„Kui teie panežite tähele ettetoodud peatükki- des näidatud hoiatusjõnu, siis saaks teile teatavaks teie seisukoht ning te saaksite Jumala lasteks . . . Te leiaksite omale nõuande Jee. 58. peatükist . . . Mga sinule kästus tööd, Issand omalt poolt peab oma antud töotuse. Meid waimustisendatud kirjakohiti poleks teile kunagi antud, kui Issandal poleks olnud teile usaldus, et te jeda teete, mis Ta teilt nõuab . . . Sa mõid astuda kõrgemale seisukohale, kuhu sind kutsub Püha Waim. Tõeline usk tähendab Jumala jõna praktiliselt käitmist. Sinu tunnistus praktiliste tegudeta on wäärtusetu.“ Tunnist. kuulutajatele lk. 125—127.

Saadantada ja finnitada teiste organisatsioonidega koostöötamist.

Et S. P. Adw. Heategewa Töö Osakond mõiks seista teistega koostöötamises, siis peame tundma tingimata awalikke heategewa töö põhiseadusi, et mitte neilt üle astuda. Muidugi on selle kiistmuse üle olemas palju kirjandust. Meil aga ei ole aega maailma meetodidesse nii juuresti süweneda, kuna meie oma töö on selgesti ära näidatud. Kes häategewat tööd tunneb, see on üllatatud, kui kuulab, et selle töö tuum on awaldatud järgmiste sõnadega:

„Sige heategewus aitab inimest ise ennast aidama“.

Kui keegi tuleb meie ukse ette ja palub leiba, siis ei pea me teda tema wiletuses näljajena ära jaatama. Selline tegewus mõib tuua õnnetuise. Sige heategewus tähendab rohkem kui annetust. See tähendab, omada õiget huwi teiste heaoluks. Me peame püüdma õieti aru saada hädaliste ja rõhutute waja-destest ning neile andma niisuguse abi, mis kõige enam mõib kasuks olla. Onesele wõtta aega järelemõtlemisses ja iislikuks teenimisses, on rohkem wäärt kui rahaandmine. See on õige armastuseteenistus.“ „Suure arsti jälgedes“ lk. 193.

„Rahaannetused ei saa täita iisliku teenimise aset. Rahaga toetamine on küll õige, olgugi, et paljude juures ei pea jeda tegema, siiski oodatakse igahihelt tema jõu ja wõimalust mööda iislikku teenimist.“ Tunnist. VI, lk. 275, 276.

Sellel alusel töötawad ka teised heategewad organisatsioonid. Nende töölistes, keda nimetatakse „kontrollijateks ja sõbralikkudeks nõuandjateks“ kuulawad esiteks järgi iga iisliku juhtumise, kuna nad wastawa iisiku kodus üles otsiwad ja olufor-

dadeist organisatsioonile teatawad. Selle järele tuleb abistamine.

Miipea kui iihes koguduses on asutatud heategewa töö osakond, peab juht kohe ühendusse astuma linna heategewa töö organisatsiooniga, ning teatama, et j. p. adw. on walmis nendega koostöötades hädalisi aidama.

Sellele waatamata, et j. p. adw. ht. töö osakond on koguduse organisatsioon, on tema siiski koostöölase üldiste heategewuse printsiipidega ning ta on walmis teistega koos töötama puudustkannatajate ja rõhutute aidamiseks.

Wäga hea koostöötamise wiis on nimelt, et pöörata teiste heategewate organisatsioonide poole ja paluda neilt puudustkannatajate perekondade aadresse. Seal juures ei peaks aga wõetama rohkem nimesid kui külastada suudetakse. Mui mõiwad need olla umbes 10 perekonda. Sel teel koos töötades mõib ära hoida, et perekondi ei toetata kahest organisatsioonist. Nimed peaks vastu wõetama teatud korra järele ja külastuse kui ka abiandmise kohta peaks kirjutatama täpne aruanne, mis siis linna awalikule hoolekandeosakonnale üle antakse.

Töömetsodid.

Heategewa osakonna tööd mõib jagada kolme osja:

- 1) koguda wajalisi riideid, toitaineid ja raha,
- 2) riiete ja toitainete alahoidmine,
- 3) ja nende wäljajamine.

Nende tööharude realiseerimiseks antakse järgmist nõu:

1. Riiete ja toitainete kogumine.

Et tõesti puudustkannatajaid perekondi wõida aidata, peab wahendeid käepärast olema juuremal määral kui siitsaadil. Terwe kogudus peab aidama, et saaks kogutud riideid, toitaineid, woodipeju ja ijegi küttematerjali. Muiid kõuseb praktiline kiistmumus, kust peame jeda wõtma? Esiteks tahame küsida nõuannet prohvetikuulutamise waimult. Seal on awaldatud järgmised:

„Maailma puudustkannatajate eest hoolitsedes, peab ka wahendid maailmast wõetama. Nimetatud otstarbeks ei pea wahendeid kogutama inimestelt. Kellele Jumal on usaldanud tähtsa töö — wiimast armuikulutust wiia kõige rahwastele, juguharudele ja keeltele.“ Tunnist. VI, lk. 286.

Tunnistused ei ütle mitte, et koguduse liikmetel pole lubatud oma naabreid toetada, siin on ainult toonitatud, et anneteandmises ei pea koguduse liikmed terwet koormat oma peale wõtma. Muidugi õnnistusjed hingawad igahihelt, kes jeda tööd teeb oma wõimaluste kohajelt.

Kui me inimestele õieti ligineme ja oskame neile rääkida meie heategewast tööst, siis on nad ka walmis sõbralikult toetama. Väbielannuste põhjal antakse järgmised nõuandeid:

a) **Krib.** Loo ühendus juhtivate riide- ja jalanõuäridega, et jaada heategewale töö osakonnale kantud jalanõusid, riideid ja riidereste.

b) **Pesumajad ja keemilised puhastusajutused.** Tihti on pesumajades ja puhastusajutustes riideid, mida pole ära wiidud. Ajutused annavad neid meeleldi heategewaks otstarbeks.

c) **Toitainete kauplused.** Tihti antakse hea meelega heategewale tööle toitaineid, nagu kuimatatud puuwilja, küpsiseid jne., kui wastawaid isikuid ainult selle töö vajaduste üle informeeritakse.

d) **Ka suuremates hotellides leidub kõrwalepandud riideid.** Seismajäänud riideid meile andes mõiwad hotellipidajad kaasa aidata.

e) **Kuulutusel ajal lehtedes.** Ära oota, kuni heategewa töö osakond on täiesti arendatud, waid astu kohe ühendusse ajal lehe korrespondendiga; hoolitse selle eest, et artiklid ja pildid lähewad ajal lehte, et sel wiisil kõrwaldada inimeste eelotsuseid j. p. adw. heategewa töö osakonna kohta.

f) **Isiklik kogumine.** Iga koguduse liige võib inimestelt koguda riideid ja toitaineid. Tihti ei ole kohane oodata, kuni inimesed pakid walmis teemad, waid parem on oja wõtta ja neil aidata pakkeid walmistada.

Üks tabiitaihing saatis trükitud lehtedena wälja järgmise üleskutse:

Tähelepanu!

Sõbrad, kas teate, et jelles ümbruses on paljud perekonnad puuduses. Meil pole riideid eel-seiswaks talweks ega ka wahendeid nende ostmiseks.

Kui soowite, wõite neid aidata, ilma et see teile sentigi maksaks.

Meie kui j. p. adw. naisühing oleme awanud Wabaduse t. 11 abistamiskomisjoni ning omale eesmärgiks wõtnud kõik jaadawad riided ära parandada ja neid siin ümbruses siis tasuta anda töölistele waestele perekondadele.

Kas soowite meid aidata, kuna annetate kantud riideid, mütsi, jalanõusid, woodipeju jne.

Midake pakke annetamisega; ehk kui pakid walmis, siis kõlistage 338-51.

2. Kogutud riiete ja toitainete alalhoidmine.

Sarilikult ei tee wahendite alalhoidmine raskest, sest nii palju kui neid käepärast on, antakse ka hoolja läbikatsumise järele puudustkannatajatele perekondadele wälja. Mõnikord tuleb jüiski ette, et jaadakse suurem tagawara, nagu riideid, süsa jne. Niisuguseiks juhtumeiks peab alalhoidmise koht ette nähtama.

Riiete alalhoidmine.

Tabiitaihingutel on oma kapid, mis mõiwad alguses teenida riiete alalhoidmise kohana. Kui riiete tagawara on suurem, siis peab selleks muretsetama ruumid, kuhu saab seadida kapid ja riulid

riiete ning jalanõude hoidmiseks. Niisuguses laos peab kõik olema parimas korras. Parandatud riided isekohas ja parandamata teises kohas, ühesugused saapapaarid kõik neile määratud kohal jne.

Toitainete alalhoidmine.

Selle küsimuse lahendamine on juba pisut raske. Sügisel, kui antakse puuwilja ja juurwilja, on nende alalhoidmiseks tarwilik järe koht. Kui ei ole jaadawal keldrit, siis võib pöörata linna hoolkande osakonna poole ning temalt keldri muretsemist paluda. Puuwili võib ära kuimatada, siis on see kergem alal hoida.

3. Riiete ja toitainete jagamine.

Kui kogudusel on oma heategewa töö osakonna keldrad, siis on soowitam puudustkannatajaid üleskutuda annetuise wastuwõtmiseks tulla lao büroosse. Neil abiwajajatel peab olema tunnistus linna hoolkande osakonnast, mis näitab, millist abi wastaw isik vajab. Wälisk abistamiskoht tõmbab muidugi ilma millegita hädalisi oma poole.

Sellel plaanil on oma head ja ka pahad küljed. Kui ei ole käepärast küllalt tööliisi, siis võib awaliku jagamise läbi kogu hoida isikliku tööd. Teiselt küljelt on see suur kaotus, kui ei hoita alal puudustkannatajatega isikliku läbikäimist. Materjalise kui ka waimuliku abi andmiseks on isiklik külastamine väga tähtis. Tihti kõigewaejemad häbenevad tulla awalikule jagamiskohale, olguqi, et nad wajawad abi kõige enam.

Süiski on see soowitam, et ladu mõned päewad awalikuks jagamiseks oleks awatud. Teistel päewadel võib jagamine toimuda isikliku töö läbi.

Riideosjade jagamine.

Esiteks peab asi hästi jisse pakitud olema, soowitawad on kastikesed ja karbid, mida võib jaada äridest. Pakk peab antama külastuse puhul määratud isikule. Mäti peaks loodama isiklik sõprus. Tihti on neile inimestele üks sõber tarwilikum kui kõik muu. Kui heategelane siin teeb wea, siis pole töö täielik. Kui tarwilik, siis tee iga nädal üks külastus ja ära unusta isikut koosolekule kutsumast ja ühenduse loomist piiblitundide pidamiseks.

Riiete ja toitainete kogujatel peab olema ka tunnistus, mis näitab, et nad on õigustatud wahendeid koguma j. p. adw. heategewa töö osakonnale.

„Sõbralikud külastajad.“

Sõbralikkude külastajate arv peab küllalt suur olema. Kogudus peab sõbralikkudeks külastajateks wälja walima niisugused isikud, kes on tahtlikud olukordi järele waatama ja abi andma.

Ei ole kerge minna ühte perekonda, kus film näeb ainult wiletsust ja häda ning seal rahulikult wiisil ilma eelotsusteta üles leida, mis on selle perekonna häda põhjus, mis teda on teinud teiste abist äraolenemaks.

Kaastundlik ja sõbralik külastaja kuulab tihti

nure ja õnnetuise läbielusid, mis teda võivad mõjutada nii, et ta ruttab kodu vajalikt abi tooma. Teisest küljest on siiski inimesi, kes enesest vähe räägivad, sest nad hābenewad teistele oma hādaft rāāftida ja ilmutada, ehkki nad wājawad abi kõige tungiwamalt. Sellastel juhustel peab tehtama põhjalik järelewaatus ja aruanne koostatama. „Sõbralikul külastajal“ on juur wāshutus, jēpārajft peaks tema elu alati lähedāses ühenduses olema armastuse, kaastunde ja tarkuse allikaga. Teenimises ei ole meil tarwis kõhelda. Sageli on abi kõbe tarwilik ja mõne päewa pārajft oleks see juba liiga hilja. Me ei peaks kunagi āra ütlemā nende aitamisest, kes on abi wāārt.

Küttematerjali jagamine.

Seda tuleb küll harwem ette. Siiski peab wājaduse korral jelle eest hoolitsema, et puuid wōi sõed wiiaffe māāratud ajal māāratud kohale.

Toitainete jagamine.

Kõik mis õeldi riiete jagamisest, on maksew ka toitainete jagamise kohta. Tihti wājataffe korraga mõlemaid riideid ja toitaineid. Kogudus, kus on toitainete tagawara suurem, peaks abiks tulema jellele kogudusele, kus need puuduwad. Wōib kogudusi olla, kus pole wōimalik tagawara pidada. Liidu teades wōib neile kogudustele wāhendeid jaata, mitte ainult meie õde-wendadele wāljajagamisest, waid ka teistele, kes on puuduses ja hādas.

Tööpõllu ārajaotus.

1. Piirkondadesse jagamine.

Kuna jelleks tōōks kogutaffe wāhendeid ükskõik kas isiklikult wōi awalikult, peab igal liikmel olema oma piirkond. Seategewa tōō osakonna liikmed wōiwad külastada oma sõpru ja teisi, nii palju kui see neil wōimalik, kuna peale jelle peab weel kogujaid wālja õpetama, kes on kohajed külastama ārisid, kaupluseid, direktoreid jne.

On heategewa tōō osakond suurem, siis wōib ajutada „sõbralikkude külastajate“ grupid. Sgas grupis peaks olema rohkem kui kolm tōōlist. Pareim on, kui üht perekonda külastab üks isik, siiski on mõnikord tarwilik, et põhjaliku seijukorra āratundmisest kaks üht perekonda külastamad.

„Sõbralik külastaja“ peab piüidma kannataja usaldust wōita ja seletama, et abistamisest ei anta awalikult teada. Sige heategewus peab piüidma abiwājajates kõrgel hoida enesestlugupidamist ja neid mitte tegema niijugusteks inimesteks, kes alati otswāwad teiste abi.

Peab olema wāga ettemaatlik, et abistamisega liiga kaua ei wiivitata, kui see tõesti on tarwilik. Siin maksab see sõna: „Kuninga tōō on kiire.“

Wāga palju oleneb āra „sõbraliku külastaja“ aruandest. Sgal „sõbralikul külastajal“ peaks olema järgmine formulaar, mille ta peale külastuse annab heategewale osakonnale üle:

Perekonnanimi		Kunupāev		Nr. ....
Mehe nimi	Vanadus	Rahvus	Tōōala (amet)	
Naise nimi	Vanadus	Rahvus	Tōōala (amet)	

Address:

Endine address:

Lapsed	Vanadus	Lapsed	Vanadus

Tāiendusseletusi:

Tāitja-allkiri:

Seategew tōō awab usjed.

1. Arstlik misjon. Meed, kes ainelist abi ei wāja, wājawad tihti arsti-abi. Siin awaneb tōō meie haigerawitusgruppidele, kus nad wōiwad aidata ja isiklasi õpetada jumalikke terwishoiu põhijeadusi, ehk kuulutada terwise-ewangeeliiumit.

2. Sga toidupatikesse wōi riidekimbusesse pane kaaja ka üks traktaat wōi ajaliri, mis jaaja juhataks Kristuse juure ja ārataks temas inimkonna armastuse ja kaastunde.

3. Pane tähele wōimalusi piiblitundide pidamisest.

4. Kutwu inimesi koosolekuile ja hingamispäewakoole.

5. Kuna me inimestelt kogume materjali puudustkannatajate toetamiseks, on meil wōimalus wōtta kaaja kirjandust ja paljudele jagada seda lootust, millest ise finni peame.

Julgustused heategijatele.

„Ärgate illes, wennad ja õed. Äрге kartke head teha . . . Ära oota, kuni sulle jinu illesanne õeldakffe. Wāwa oma silmad ja waata enese ümber, tuuwime puudustkannatajate ja rõhututega. Ära peida end nende eest ja āra piüia tagasi tõmbuda aitamisest.“ Lunnist, II, lk. 29.

„Nad peawad tōde kuulutama nutel kohtadel. Meed mehed . . . wājawad wāhendeid, et aidata hādalisi, kellega nad omas tōōs puuduwad kokku. Seategewus, mis nad awaldawad puudustkannatajaille, jätāb tōe kuulutamisele hea mõju. Nende heatahtlikus wāeste aitamisest teeb wiimajed tāmuli-kuks ja wōidab taewa poolehoiu.“ W. S. S. — 32, 1903.

Seategijale tōutatud palk: Kal. 6, 9.

Hingamispäewafooli osafond.

Üleskutse h.-p. fooli liikmetele.

Meie viimajel divisiooni istangul Oslos rõhutati iseäranis piibliuurimise tähtsust. Meile tundus, et meie hingamispäewafool peaks sellele rohkem rõhku panema. Rahjuts on meie keskel kaunis palju liikmeid, kes ei võta järjekindlalt osa hingamispäewafoolist, ja on isegi mõned, kes ei tule üldse sellest osa võtma.

Divisiooni nõukogu juhtis kõikide tähelepantu sellele asjaolule ja palus hingamispäewafooli juhte võrrelda koguduse liikmete arvu hingamispäewafoolis käijate arvuga ja palus neid pidada nõu kuidas võita nii puuduvaid kui ka ajutiselt h.-p.-foolist osavõtjaid alaliste kuulastajate hulka.

Et saavutada seda edu, nimelt suurendada hingamispäewafooli kuulastajate arvu, oleks häa kui h.-p.-fooli juhid ja õpetajad pühendaksid omavahelistel koosolekutel sellele küsimusele rohkem tähelepantu. Nad peaksid uurima küsimust, kuidas saada kofku puuduvad liikmed. Samuti nad peaksid ka mõtlema ainete üle, mida ja kuidas nad õpetavad, nõnda et h.-p.-fooli klassi õppetund oleks kõigile rõõmiks ja et kõik tunneksid, et nad sellest kasu saavad.

On selge, et me elame viimseil päevil. Aeg töötamiseks on lühike. Igal hingamispäeva pidajal on täita oma osa Jumala töös. Selleks peame kõik tundma enda piiblit. Jumal on meid maailmast välja toonud oma tõe läbi. Tõde on meid teinud tema rahvaks ja hoiab meid kindlana. Mida me küll võiksime teha ilma tõeta? Tõde on kallis varandus ja me ei saa sellest ialgi liiga palju. Me õpime tõde hingamispäewafoolis ja just sel põhjusel peaksime jääl käima igal hingamispäeval. Me ei suuda mitte kurjale vastu panna muudu, kui me kasvame tões iga päev. Meil on fool, kus võime õppida tõde. Kanname hoolt selle eest, et fool võiks olla võimas täitma oma ülesannet nii noorte kui vanade juures. Ükski liige ärgu jäägu eemale h.-p.-foolist. Udmentrahvas peab armastama tõde ja hoidma selle poole. Jes. 26, 2.

Küsimusele rahvale avanewad ford uue Jerusalema väravad. Hingamispäewafooli organisatsiooni kaudu meid peab valmistatama rahvaks, keda tuntakse armastusest tõe vastu, tunnistusest tõe eest, kes on sõnakivulelik tõeale ja kes saab osa tõe waimu wäljavalamisest. Sel teel hingamispäewa fool täidab Jumala ülesande ja saab tõeliselt õnnistuseks kogudusele.

W. L. Bartlett.

H.-p. fooli päew pühendus-päewana.

R. Kofe.

Armsjad kaastöölised, koguduse wanemad, h.-p. fooli õpetajad ja kaastöölised! Mõelgem kõik 17. weebbruaril enda kõnedes ja palvetes meie õnnistatud h.-p. foolile. Me oleme kõik palju õnnistusi saanud h.-p. fooli läbi, kuid siiski on palju liikmeid koguduses, kes seda tõsiasi veel dieti ei mõista. Sellepärast on ka nende waimulik elu jagedasti nõrk ja puudulik. Meie võime Jumalat tänada selle eest, et oleme wõinud ühest h.-p. teise kofku tulla ja ühijelt Jumalajõna uurida. Kui kaua meil aga see eesõigus veel saab olema, see on tõsine küsimus. Peagi wõiwad tulla raskused ja waimulik õõ, mil wõib teostuda ka meie laialipillantine.

Juba nüüd on maid, kus meie õed-wennad ei wõi enam nii wabalt kofku tulla, kus neil puudub õige h.-p. fool. Need liikmed jääll mõistawad paremini h.-p. fooli hinnata, kui meie siin. Alles siis mõistame seda dieti hinnata, kui see meil puudub.

Bidagem sellell h.-p. kõikides kogudustes harilikult jutluse asemel lühike kõne h.-p. fooli ja Jumalajõna uurimise tähtsust, millele järgnegu läbielude jutustamine. Õed-wennad peaksid saama wõimaluse tunnistuse andmiseks tõsiasjade kohta, mida nemad on saanud h.-p. foolist. Just need tunnistused aitawad paljudel hinnata h.-p. fooli wäärtust. Mõelgem, õed-wennad järele, mida h.-p. fool teile on annud ja siis 17. weebbruaril tunnistagem sellest kõigile avalikult. Seega austate Jumalat ja aitate enda kaastöölisi.

Edasi peame ka palwetama nende eest, kes jäänud leigeks ja ükskõikseks h.-p. fooli vastu. Sel hingamispäeval peaks kogudus saatma terwitusi h.-p. fooli õpetajate läbi foolist puuduwatele liikmetele. Koguduse wanem wõib kogudusele ette panna küsimuse, kui paljud mõtlewad armastuses liikmetele, kes h.-p. foolist puuduwad ja kui palju liikmeid jaadawad meile armastuse- ja sõpruse-terwitusi. Selle järele peab kogudus ülesse tõusma ja sellega oma armastust avaldama. See peab h.-p. fooli õpetajaid kohustama nende juure minema, kes on puudunud h.-p. foolist, neile koguduse terwitused üle andma ja neid sõbralikult järgmiseks korraks h.-p. fooli kutsuma.

Hingamispäewa fooli päeval peame mõtlema ka paganamisjonile ja sellest suurest ülesandest kõ-

nelema, mis meil kui advent-rahval maailma ewangeliseerimisel täita on. Suur töö — suur ohwer — suured õnnistused — ilus taju. 2. Mä 15, 7.

Noored ja lapsed hingamis-päewakoolis.

R. Noje.

Iseäraline tähelepanu tuleb kindida noortele ja lastele hingamis-päewakoolis. Noored ja lapsed ei peaks olema täiskaswanutega ühes. Kus on noori, seal peaks moodustatama noorte-klassid. Ka siis, kui klassis oleks neli-wiis liiget. Noortel on teised huwid ja vajadused kui täiskaswanuil, ja just sealt peab püüdma noortele läheneda, kus on nende jüda ja huwid. Veel palju enam peab jeda ütlemä laste kohta. Ka laste-hingamis-päewakool tuleb korraldada wanaduse järele. See ei lähe, kui me kõi 4—14-aastased lapsed hingamis-päewakoolis ühte paneme. Siin peab moodustama vähemalt kaks gruppi. Esimeses grupis 4—8-aastased, teises 9—14-aastased. Suuremates kogudustes, kus on enam lapsi, wõiks veel enam ja hoolikamalt grupeerida wanaduse järele. Seega kõige wajalitem grupeerimine oleks järgmine:

Lapsed 4—8 aasta wanaduses.

Juniorid 9—14 aasta wanaduses.

Noored 15—25 aasta wanaduses.

Koguduse nõufoogu peaks hoolega tööle asuma ja leidma gruppidele kohased õpetajad ja juhatajad. Kerge on leida hingamis-p. kooli õpetajat täiskaswanuile, juba raskem noorte-klassile, aga junioridele ja lastele on tihti õige raske. Õed-wennad ja koguduseametnikud, wanemad ja misjonitöölised, ma pööran teie poole ja panen jelle koorma teie jüdamele ja jelle töö läbiwiimise teie kätesses. Urge jätke lapsi ega noori hooletusse. Seejus ütles Beetrusele: „Soia minu lambaid!“

Hingamis-päewakool on karjamaa. Kuidas on hingamis-päewakool sinu koguduses? On seal hoolt kantud ainult täiskaswanute cest wõi ka wäikeste cest? Mis teewad lapsed? Kuidas talitatakse nennega? Kes neid õpetab? Ja kuidas see jünnib? Lastele ei tohi liig palju jutlustada ja jutustada. Nad tahawad olla tegevuses ja rääkida. On sinu koguduses laste-õjakonnale pildid? Kes tahab lastele hingamis-päewakoolis õpetada pühakirja ilma piltideta, see ei jaada midagi korda. Minult rikutakse laste huwi piibli wastu kuiwa jutustusega. Pilte näidata ja alati uusi kujutusi ette tuua, see huwitab neid. Tellige need pildid oma liidult. Wahendeid peab jelleks muretjema. Me peakime enam tegema oma wäikeste jaoks. Muidu me wõidame täiskaswanud ja kaotame lapsed. Gesukse kaudu tulewad ümberpöörnud patujed kogudusse,

aga kogukie kaudu läheb noorjugu maailma. Me peakime olema ufiehoidjad. Me peakime hoolitjema hea rohuuua cest, mis puutub meie noortesje ja lastesje.

Asi on wäga tõsine. Me kanname wastutust. See on minu ülesanne, armjad õed-wennad ja kaas-töölised, ütelda, kui tõsine on asi, ja teile panna ette plaan, mis ja kuidas te peate tegema, aga teie püha kohus on jeda läbi wiia. Me ei tohi ainult jääda hea tahte juure ja jellest rääkida, kui tarwiline see on, plaani paberile jättes. Ei! Me peame tööle asuma ja rohkem tegema noorte ja laste jaoks. Suuremates kogudustes peab laste-õjakonnale sisse jeadma iseäraline ruum, siis peaks jelle cest hoolitjema, et seal oleks wäike harmonium, kus peetakse laste-hingamis-päewakooli. Kui kurb on näha, kui täiskaswanud laulawad oma laulud hingamis-päewakoolis ilujasti harmoniumi saatel, aga lapsed wacawavad end ilma muusikariistata. Armjad kaas-töölised ja õed-wennad, jeda te peate nägema. Siig wähe me oleme mõtelnud nii-õeldud „pifiasjadest“, kuid laste kaswatuses need ei ole mingid pifiasjad, waid juured ja tõsised küsimused.

Kui meil on nii wäike huwi ja wahendeid oma laste jaoks, siis me ei tohi imestada, et ka nemad kaotawad huwi ja armastuse koguduse wastu.

Kogudus peaks olema meie noortele ja lastele paik, kus nad käiwad ja wiibiwad heameelega. Oma koguduse ruumide ehitamisel ja sissejeadmisel me mõtleme ainult jellele, et meil on ruum, kus me wõime jutlustada, et patujed ümber pöörda; aga kui palju mõeldakse sealjuures jellest, kus wõiksid koguneda meie noored ja lapsed, et neid kaswataada Kristusjele? Kogudusel peab olema ruum, kus kuulutatakse ewangeeliumi, kuhu igaihel oleks wõimalus tulla kuulama Jumala sõna. Aga kogudusel peaks olema ka iseäraline koht wäikeste jaoks, kuhu nemad wõiksid minna, kus neid õpetada ja kaswataada. Seepärast peaksid kogudused hoidma filmas noorte ja laste suhtes kolme asja:

1) Muret kohaste kaswatajate, juhtide ja õpetajate pärast.

2) Kaswatus- ja õppewahendid, näit.: muusikariistad, pildid, jalmikaardid, raamatud.

3) Kohane, mugaw ruum.

Karjane eraldab wähest talled juurtest lammas-dest ja paneb neid teise ruumi. Miks? Sadaoht on see, et wäikesed jääwad juurtele jalgu, neile astutakse peale ja tehakse wiga. Karjane kaitseb ja kaswatab talleid. Ja kas me ei peaks jedajama tegema oma lastele? Ja muidugi! Püüame sel aastal rohkem teha.

Kui me nüüd asume asja juure, küll me siis juba leiame wahendeid a teid. Kus nüüd veel wõib-olla näib wõimatu olevat, seal jaab see wõimalikuks. On siis adventistidel, Jumala lastel Jumala töös midagi wõimatu?

Jumala fojas.

Kui tihti oleme rikkunud wajaliht rahu ja forda hingamispäewa koosolekutes. Antud juhatused niijuguste halbuste ärahoidmiseks jääwad ikka tähele panemata. Mõned liikmed mõtlewad koguni, et üliküllane elawus meie koosolekutel toob enesega kaasa õige jumalateenistuse wiiji. Nad mõtlewad, et hingamispäewakooli pidamine, fordamise õppetüki küsimine, rääkimine klassides, tarwiliste teadaannete ütlemine, korjandus, kuukirja wälja jagamine ja palju muud ei luba nii-kui-nii walitseda täielist rahu koosolekutel. Ehki õigus on, et meie koosolekud on teisjuga kui juurte firikute omad, kuid siiski peaks, wastawalt meie koosolekute pühadusele, seal wiibitama enam rahulijemalt ja aulisemalt.

Peame ise endalt kõige pealt küsima, kas meie ise oleme annud alati head eeskujuga korra ülewal pidamiseks wõi mitte? Kas joodustamine rahu wõi käre? Et hingamispäewakool teisjuga on kui mõni muu jumalateenistus, see ijeenesest ei luba weel igajugust läbisegimist. Peame ometi õppima Jumala sõnast, et omaõime aukartust ja tähelepanu juure Jumala ees, talle auks ja kummardamiseks kofku tulime.

Me ei wõi jugugi oodata, et Jumala õnnistus wiibiks koosolekul, kui ijikud müra sünnitawad, tähelepanematud on ehk unustawad koosoleku püha iseloomu ja paiga.

Mis tõttu tuleb tihti rahutus esile meie koosolekutes? Suba see kuu ja wiis, millega astume ruumi, tunnistas meie tähelepanust ehk selle puudumisest. Siia ja sinna koha otsimine, toolide tõukamine, wali teretus ja jutuaamine, mis kuskil mujal küll nii olla wõiks, toob aga juu esile kogu alguses rahutuse waimu. Ka lapsi peab harjutama waikele koha otsimisele. Üks wanajõna ütles: „Waikeuses on magus kõneand“. See puudub eriti aga enne koosoleku algust. Keegi ütles kord: „Ma olen alati wiis kuni kümme minutit enne koosoleku algust omal kohal, sest juu mul jääb pisut aega palwetamiseks enese, kuulataja ja koosoleku eest“. Kui ilus oleks, kui meie ruumis on rohkem niijuguseid waikeid palwetajaid.

Palju oleneb ära muidugi koguduse ametnikelt, kuidas nemad waatawad olukorra peale. Ka nemad wõiwad palju aidata kaasa koosoleku rahuliseks arendamiseks, kui nemad teewad õigel wiijil oma teadaanded ja korraldused. Ühel klassi õpetajal on raske hoida alal oma kuulajate tähelepanu, kui jamal ajal keegi on ametis akna seadmisega, kaarti seinale riputamise, mida wast järgmiseks tunniks on waja wõi ehk jälle mõne muu asjaga tegemist teeb, mis kolinat sünnitab. Sga-

jugused tälitamised peaks ära hoitama. On tarwis midagi seada forda ehk riputada seinale, juu peab see sündima enne koosolekute algust. Kõik kooswiibijad peaksid teadma, et nemad wiibiwad sõimejst kuni wiimase minutini Jumala ligiolekul. Enne koosoleku lõppu ei peaks keegi lahkuma ehk wäljendama oma rahutu ülalpidamisega lahkumise joowi.

Mul on ka arwajamatuks jäänud, miks mõnes koguduses wahetatakse kogu platse, kui wõidakse: „Sellega on meie hingamispäewakool möödunud“. Minult kui keegi peab omalt kohalt lahkuma, juu see sündigu, muidu on aga soowitaw kohale jäämine ja waike olla. Mõnes kohas on hingamispäewakooli ja kuulutuse tunni wahesag nagu hommikueine ja lõuna wahesag, kuid milleks jällegi see?

Saulmiljel peaksid kõik laulma kaasa; ja kui keegi laulda ei saa, juu ta peaks wähemalt ühes lugema laulu salmi, et mõista niimoodi laulu waimu. Ehk küll palwet ei tohi ütelda karjuwal häälele, peab see olema juu siiski nii selge ja arwajadaw, et iga kooswiibija wõiks palwetada ühes.

Kui meie koguduse ametnikud ja õed-wennad mõtlekijid järele rohkem jelle asja üle, juu nad leiakijid warsti, mida peab tegemata jätma koosolekutel ja nad näekijid, et iga liige wõib palju aidata kaasa selleks, et hingamispäewa koosolekud muutukijid pühenduse tundideks. Jumala õnnistus lastub alla juu seda enam kõikide peale, sest Issand tahab seda austada, kes Teda austab. Sellepärast: „Soia oma jalga kui ja Jumala kotta lähed ja tule ligi kuulma“. (Kog. 4, 17.)

R.

Koguduseliige.

III.

„Seepärast, oh inimene, ei wõi ja ennast mitte wabandada.“ (Rom. 2, 1..) Me wõtame need kujukad sõnad oma uurimise juhtmõtteks.

Kui misjonist räägitakse, juu sünnib tihti nagu tähendamissõnas, et üks teise järele toob ette wabandusi. Üks räägib: „Ma olen põllu ostnud...“, teine: „Ma olen wiis paari hãrgi ostnud...“, ja kolmas: „Ma olen naise wõtnud ja seepärast ei wõi ma tulla.“ Maailm oma rõõmudega on neile tihti palju tähtsam kui jumalikud asjad.“ (Lut. 14, 18—20.)

Praeguajaja wabandused awaldawad sama waimu nagu needki, mida Kristus nimetas — huwipuudust, eneserahuldamist. Tänapäew ütlemad paljud koguduseliikmed: „Ma pean end pühendamama oma tööle, et läbi saada. Minu äri wõtab minult ära kõik aja. Mul pole aega misjonitööd teha. Sa päälegi on meil ju jutlustaja, kellele

me palga maksame. See on tema ülesanne, ewangeliumi kuulutada, koguduse ja naabruskonna eest muret kanda." Teised ütlevad: „Te peaksite mind wabandama, et ma misjonitööst ei wõta osa. Mul on küllalt endalgi teha. Kas teised, kel pole midagi teha, külastawad haigeid; peawad piiblitunde ja lewitawad kirjandust." Need wabandused rohkenewad alataja, kuni üks teise järele, kes kuulujid „ustawate“ hulka, kaob ja misjonikirjutaja üksi järgi jääb — see tähendab, kui ta weel onab misjoniwaimu, et paar numbrit ära anda, mis kuu kohta olid tellitud. Ja et Liit ei saaks säärast halba ülewaadet koguduse „jurnud misjoniwaimust“, siis wõtab misjonikirjutaja endale julguse mõningaid asju aruandesse kanda ja paluda, et see koguduse ükskõiksus warsti kaoks. Kurb pilt! Minult liig sagedasti on see tösi. Aga lugu ei ole siin weel otsas. Asta möödub ja detsembri wiimaseil päewil, palwenädala ajal, märkab jutlustaja tarwiliku olewat, koguduselike nimekirja läbi waadata. Tehakse kindlaks, et aasta jooksul pole ühtki uut liiget vastu wõetud, mõningad ei ole olnud ustawad kümnies ja teised ei ole wähe-matti teinud misjoni hääks. Pool kogudust pole käinud hingamispäewafoolis. Misjonitunnid on wälja jäetud ja ainult loikustänu — sõjakäigu kestel on mõned peetud, sest Liidu sisjemisjonifetär oli külastamas. „Mis me peame nüüd tegema?“ küsitakse. Üht aega walitseb waitus, siis öeldakse paar kahetsusfõna ja pannakse ette, teatawad nimesid koguduse nimekirjast kustutada. Et-tepanekut toetatakse ühel häälel, ja tänapalwe, et Jumal on seeaastast misjonitööd õnnistanud, tõuseb üles taewa poole.

Järgmisel hingamispäewal antakse teada uudised koguduses. Wäljapandud liikmed ei juuda aru saada, sest nad on olnud oma arwamise järele nüjama hääd kui teisedki. Naabrite kõrwu kostub iga-aastane pühapaiga puhastamine ja nad rõõmustawad, et mõne aasta jooksul kaob adwentkogu-dus hoopis ära.

See on misjoniküsimuses ükskõikjuse tulemus; misjonitulidus jureb. Niipea kui me toome ette wabandusi, et me ei saa ärafadunute jaoks töötada, paneme põhja koguduse kokkuwarisemisele. Ei ole olemas ühtegi jutlustajat maailmas, kes wõiks inimesed taewasse palwetada ja laulda. Ei ole misjonitöö isiklike asetäitjaid. Minult misjonitöö annab waimuliku kaswamise. Sing, kes

jaadud õnnistusi järjest ei anna teistele edasi, kohe kui eluallik Jumala Waimu läbi hakkab wälja ajama, leiab warsti, et tema jüda on kuiv, wiljatu kõrwemaa Issanda wiinamäe asemel. Me ei saa waimulikke õnnistusi ülejäägita wälja jagada, waid me ainult anname jellest. Me peame aga seda saama wäljaspoolt, kas Jumala Waimult wõi Jumala lastelt. Õnnistuste jõgi peab alataja woolama. Sel filmapilgul, millal me katsume kellelegi teisel lasta Jumala armu üle anda, kaffestame oma isikliku ühenduse jumaliku allikaga ja laseme oma hingel nõrkeda.

Teisest küljest on Issand kõigi meie ajalike ja waimulike wadjaduste eest hoolitjenud. „Mõudke esiti Jumala riiki ja tema õigust, siis jeda kõik peab teile päälegi antama.“ (Mat. 6, 33.) Kristus pöörab järjekorra ümber: Tema soow on, et me esiteks üles tegewasse waataksime ega mitte jeda, mis me peakime sööma, jooma ja selga panema. Ta palub meid, waadelda lilli ja linde looduses. Jumal ehib lilled. Ta toidab ka linnud. Lind ei tunne muret. Päikesetõusu ajal kuulda jeda Loojat kiitmas; kui päew otja saab, paneb ta oma tiivad kokku ja sulgeb oma silmad, ja korraliku unega kosub uuesti ärkamiseks. Lind loodab oma looja pääle, kes tema eest hoolt kannab. „Kas teie ei ole palju enam kui need?“

„Seevärsst, oh inimene, ei wõi ja ennaist mitte wabandada!“ Ei ole mingit õigustawat wabandust, mis jumalalast wõiks ustawast teenistusest wabastada. Jumala tõe otjatunud rikkused nõuawad jaajailt täielist eneseohwerdust. „Kelle hooliks palju on antud, selle käest peab weel enam nõutama.“ (Luk. 12, 48.) Keegi ei saa jeda tagasi anda, mis me oma ükskõikjuse läbi kaotame. Õnnistused, mis keegi teine saab Jumala kutse täpse kuuldawõtmise tõttu, ei rikasta mitte laisa hinge. Ükski laisk kristlane ei päri Jumala riiki.

Issand on meile hää warustuse walmis pannud isikliku teenistuse tarwis. Ta on igale isikule lubanud oma waimu, ükskõik millisele tööle ta on jeda ära walinud. Jumala sõna on meie oma emakeeles käepärsst. Kristlane saab inimeste jüdamete ligi kirjanduse, terwishoidlike nõuannete ja enda poolt lugupidamise kaudu. Reisi, ärilise tegewuse ja teiste igapäewase elu toimingute juures puutume tuhandete inimestega kokku. Wõimalusi Jumalast tunnistaada on igal pool. Kristuse jingril pole mingit wabandust. S. L. Rudy.

Tähelepanu! Hingamispäewafooli pühenduspäew 17. weebruariil.

Armsad õed-wennad ja töölised, walmistuge ette hingamispäewafooli päewaks. Tehke see päew õnnistuse päewaks. Tutustage sel päewal, kui palju õnnistusi hingamispäewafool on toonud. Palwetage hingamispäewafoolist puuduwate liikmete eest. Otsige üles kadunud ja tooge need tarja juure tagasi.

Wäljaandja: S. P. Udov. K. Eesti Liit. Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub.
Toimetus ja talitus: Nerepuiestee 14-a, Tallinnas.

Tallinna Eesti Kirjastus-Ahijuse trükitoda. Pilt tän 2. 1934.

Üksik number 10 senti.